

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

A1. Ο συγγραφέας αναφέρεται στο πρόβλημα της νεανικής εγκληματικότητας. Τονίζει πως η έλλειψη ηθικών προτύπων, τα κοινωνικά προβλήματα και η κακή λειτουργία των Μ.Μ.Ε. επιτείνουν το πρόβλημα σε όλες τις χώρες της Ευρώπης σύμφωνα με έρευνες. Παραθέτει μάλιστα έκθεση γνωστού περιοδικού για την αντιμετώπιση του προβλήματος σύμφωνα με την οποία πρέπει να περιοριστούν τα πρότυπα βίας στον τομέα της ψυχαγωγίας των νέων, ιδιαίτερα από τα Μ.Μ.Ε., οι βιομηχανίες όπλων να περιορίσουν την επιρροή τους, οι πολιτικοί και ο κάθε άνθρωπος ξεχωριστά να αναλάβουν τις ευθύνες τους. Τέλος, Γάλλοι ερευνητές του προβλήματος της ενδοσχολικής βίας προτείνουν τη σωστή λειτουργία των θεσμών ως μοναδική λύση, αφού αυτό προκαλείται από φαινόμενα κοινωνικής παθογένειας.

B1. Στα πλαίσια της παρεχόμενης ψυχαγωγίας στους ανήλικους νέους απαραίτητος κρίνεται ο περιορισμός της προβαλλόμενης βίας. Κι αυτό γιατί τα παιδιά, που ακόμη δεν έχουν ανεπτυγμένη κρίση, καθημερινά παρακολουθούν σκηνές βίαιες και εγκληματικές στην τηλεόραση με αποτέλεσμα να ενστερνίζονται παρόμοιες συμπεριφορές, να τις θεωρούν φυσιολογικές στις διαπροσωπικές τους σχέσεις και να τις μιμούνται. Το ίδιο φαινόμενο παρατηρείται και με τη χρήση του διαδικτύου, όπου ο ανήλικος μέσα από την ανεξέλεγκτη πρόσβαση σε ακατάλληλους ιστότοπους και την πολύωρη ενασχόληση με παιχνίδια που προωθούν την παραβατικότητα, υιοθετεί αντίστοιχη στάση. Έτσι διαμορφώνονται αντικοινωνικά πρότυπα που μόνο κακό προκαλούν στην αθώα παιδική ψυχή.

B2. α) Η παράγραφος αναπτύσσεται με τη μέθοδο της αιτιολόγησης. Πιο συγκεκριμένα ο συγγραφέας για να τεκμηριώσει την άποψη ότι είναι μεγάλη η αύξηση της εγκληματικότητας παραθέτει τα αίτια : “Σε σημαντικό βαθμό οφείλεται εώς τηλεόραση.”

β) Τα δομικά μέρη της παραγράφου είναι :

Θεματική περίοδος : “Ένα νέων.”

Σχόλια – Λεπτομέρειες : “Σε σημαντικό τηλεόραση.”

Περίοδος Κατακλείδα : Δεν υπάρχει

B3. α) σημαντικό ≠ ασήμαντο

β) πίστη = πεποίθηση

απουσία ≠ παρουσία

στόχους = σκοπούς

ενήλικη ≠ ανήλικη

αναφέρεται = παρουσιάζεται

σταματήσει ≠ συνεχίσει

μερίδιο = ποσοστό

ανασφάλεια ≠ ασφάλεια

ερμηνεύσουν = εξηγήσουν

B4. α) “Πρέπει να αναρωτηθούμε εμείς τα άτομα;”

Με τα εισαγωγικά αναφέρονται τα λόγια κάποιων, όπως ακριβώς ειπώθηκαν.

“Να “πουλάει” βία.”

Η φράση περικλείεται σε εισαγωγικά, γιατί έχει μεταφορική σημασία.

β) “η βιομηχανία της ψυχαγωγίας.”

Επικοινωνιακό πλαίσιο : Άρθρο

Απαιτείται τίτλος και αφόρμηση στον πρόλογο.

ΚΥΡΙΟ ΜΕΡΟΣ

1^ο Ζητούμενο : μορφές ενδοσχολικής βίας

Ο σχολικός εκφοβισμός (bullying) συνιστά μορφή επιθετικής συμπεριφοράς που αναπτύσσεται στο σχολικό περιβάλλον και αποκτά ιδιαίτερα ανησυχητικές διαστάσεις στη σημερινή εποχή. Παρόλο που ως φαινόμενο επισημαίνεται και καταγράφεται τη δεκαετία του 1970, ασφαλώς η γέννησή του είναι προγενέστερη, καθώς η βίαη εκδήλωση συμπεριφορών στα πλαίσια της σχολικής ζωής προϋπήρχε αλλά δεν είχε αισθητοποιηθεί σε τέτοιο βαθμό που να γίνει αντικείμενο επισταμένης έρευνας.

Εκδηλώνεται με ποικίλους τρόπους και ως όρος χρησιμοποιείται για βίαιες ή επιθετικές πράξεις που ασκούνται επανειλημμένα από ένα παιδί ή από μια ομάδα παιδιών εναντίον ενός συμμαθητή τους, με απώτερο στόχο να του προκαλέσουν σωματικό ή και ψυχικό πόνο και αναστάτωση. Έχει τη μορφή : του **λεκτικού εκφοβισμού** (προσβολές, παρατσούκλια, διάδοση φημών, υβριστικά σχόλια, κοροϊδία, διακρίσεις, σεξουαλικά σχόλια), της **σωματικής βίας** (χτυπήματα, σπρωξίματα, κλωτσιές, σπρώξιμο κ.ά.), του **κοινωνικού αποκλεισμού και της περιθωριοποίησης** από ομαδικές δραστηριότητες και του **ηλεκτρονικού εκφοβισμού** (απειλητικές εκφράσεις μέσω του Διαδικτύου, του ηλεκτρονικού ταχυδρομείου και μηνυμάτων στο κινητό τηλέφωνο).

Η εταιρία Ψυχοκοινωνικής Υγείας του Παιδιού και του Εφήβου μετά από έρευνα που πραγματοποίησε σε συνεργασία με την Παιδαγωγική Σχολή του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης κατέληξε στο συμπέρασμα ότι τα αγόρια είναι πιο συχνά θύτες και θύματα της εκφοβιστικής συμπεριφοράς που εμφανίζεται στο σχολικό περιβάλλον. Συνήθως χρησιμοποιούν τον άμεσο εκφοβισμό και επιτίθενται σωματικά ενώ τα κορίτσια χρησιμοποιούν τον έμμεσο εκφοβισμό διαδίδοντας φήμες, ασκώντας κοινωνική κριτική και αποκλείοντας παιδιά από ομαδικές δραστηριότητες.

2^ο Ζητούμενο : Τρόποι αντιμετώπισης

Οι **τρόποι αντιμετώπισης** του σχολικού εκφοβισμού οφείλουν να είναι **καίριοι και συντονισμένοι** :

- Απαιτούνται **δράσεις πρόληψης φαινομένου** σε επίπεδο **σχολικού συστήματος**. Η ανάπτυξη **ομαδοσυνεργατικών δράσεων** ενθαρρύνει τους μαθητές να καλλιεργήσουν συναισθήματα αλληλοαποδοχής, αλληλεγγύης και υποστήριξης. Η διαδικασία της μάθησης δεν έχει το στερεότυπο χαρακτήρα της μετάδοσης γνωστικού φορτίου από τον εκπαιδευτικό, αλλά δίνεται η ευκαιρία στους μαθητές να προχωρήσουν διερευνητικά και ανακαλυπτικά με πνεύμα συνεργασίας στο καινούριο και να προσεγγίσουν παράλληλα με βιωματικές διαδικασίες την προσωπικότητα των συμμαθητών τους. Με τον τρόπο αυτό τα παιδιά προχωρούν ενισχυμένα με λιγότερες προκαταλήψεις για το διαφορετικό και υιοθετούν μια διευρυμένη αντίληψη για την αποδοχή του.
- Η **πρόληψη είναι επιτακτική αναγκαιότητα και σε επίπεδο οικογενειακής δομής**. Οι γονείς οφείλουν να μεγαλώνουν τα παιδιά τους και να διαπλάθουν το χαρακτήρα τους με γνώμονα υγιείς ανθρωπιστικές αξίες και αρχές. Πρέπει να αξιοποιούν το διάλογο και να ενθαρρύνουν την ανάπτυξη των έμφυτων κλίσεων και των ταλέντων τους. Είναι ωφέλιμη η καλλιέργεια του σεβασμού προς τους συνανθρώπους και η επιβράβευση και αναγνώριση των προσπαθειών τους, ώστε να ενισχύεται η αυτοεκτίμησή τους.
- Οι **εκπαιδευτικοί** πρέπει να ανανεώνουν όχι μόνο το γνωστικό δυναμικό τους αλλά και τις παιδαγωγικές δεξιότητές τους και να **επιμορφώνονται** για την αντιμετώπιση των φαινομένων που διαταράσσουν την ομαλή λειτουργία της σχολικής κοινότητας και παρεμποδίζουν την κοινωνικοποίηση των μελών της.
- Η ορθή αντιμετώπιση των περιστατικών του σχολικού εκφοβισμού απαιτεί επίσης την **αγαστή συνεργασία** των εκπαιδευτικών, των γονέων και κηδεμόνων αλλά και των αρμόδιων κρατικών υπηρεσιών και φορέων. Είναι χρήσιμη η αξιοποίηση συμβουλευτικών σταθμών, κοινωνικών υπηρεσιών και δήμων, κέντρων που είναι στελεχωμένα με κατάλληλο προσωπικό

(ψυχολόγους, θεραπευτές, ειδικούς παιδαγωγούς, κοινωνικούς λειτουργούς).

- Η έκθεση των παιδιών στη συνεχή προβολή αρνητικών κοινωνικών προτύπων και επιθετικών ηρώων από τα μέσα ενημέρωσης και τα ηλεκτρονικά παιχνίδια πρέπει να ελέγχεται από το γονεϊκό περιβάλλον και να αντικαθίσταται με δημιουργικές διεξόδους απασχόλησης όπως αθλητικές δραστηριότητες, καλλιτεχνικές απασχολήσεις κ.ά.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ : Ανακεφαλαίωση – Συμπέρασμα

ΠΡΟΣΟΧΗ

Το υλικό βρίσκεται στο
εγχειρίδιο του φροντιστηρίου
σελίδες 14 και 16